

POSTANOWIENIE

Dnia 21 sierpnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Rączka

w sprawie z powództwa E. K.
przeciwko Z. [...] spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 16 sierpnia 2017 r.,
wniosku pełnomocnika powódki o sprostowanie postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 5 lipca 2017 r., sygn. akt II PK 285/16,

oddala wniosek

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 350 § 1 k.p.c., sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie do postanowień sądu (art. 361). Może go zastosować także Sąd Najwyższy w odniesieniu do swoich orzeczeń. Sprostowanie oczywistych omyłek, niedokładności lub błędów rachunkowych może nastąpić w każdym czasie – nie jest ograniczone terminem.

W rozpoznawanej sprawie pełnomocnik powódki pismem z dnia 27 lipca 2017 r. wniósł o sprostowanie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2017 r., sygn. akt II PK 285/16, w którym błędnie określono kwotę zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym na rzecz powódki, zasądzając na jej rzecz kwotę 1350 zł, zamiast prawidłowych 1800 zł.

Wniosek pełnomocnika powódki nie podlega uwzględnieniu. Jak wynika z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego instytucja sprostowania nie może być wykorzystywana do usuwania merytorycznych błędów w rozstrzygnięciu sprawy, nie może prowadzić do jego zmiany, a wymienione w art. 350 § 1 k.p.c. wady orzeczenia musi charakteryzować cecha oczywistości, wyznaczająca granicę dopuszczalności tego rodzaju ingerencji, a ponadto sprostowanie orzeczenia, nie może prowadzić do nowego rozstrzygnięcia ani uzupełnienia poprzedniego rozstrzygnięcia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2013 r., V CZ 28/13, LEX nr 1375536; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2015 r., V CNP 6/15, LEX nr 1920185; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2015 r., IV CSK 764/14, LEX nr 1962543). Sprostowanie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2017 r., II PK 285/16 prowadziłoby w istocie do zmiany pierwotnego rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów i wydania przez Sąd Najwyższy nowego rozstrzygnięcia, wpływającego negatywnie na obowiązki pozwanej i w związku z tym jest niedopuszczalne.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

aw